

Naar het zwembad

Vandaag is het eindelijk zover: Rik en zijn vrienden gaan naar het zwembad!

Rik de Pauw woont bij boer Bert op de boerderij. Daar heeft hij veel vrienden: Kippie, Paard, Knor, mevrouw Schaap, Kater Prater en vijf kleine eendjes. Ook Veer is vaak op de boerderij.

‘Denk eraan,’ zegt boer Bert, ‘iedereen neemt zijn eigen spullen mee.’

Al snel is het een drukte van belang. Overal liggen handdoeken, zwembandjes en speeltjes. Bij de kraan staat een lange rij. Iedereen wil zijn bidon vullen. ‘Rustig maar,’ zegt Rik. ‘Er is genoeg water voor iedereen.’

Even later staat de hele groep klaar bij de schuur. Zelfs Kater Prater gaat mee. ‘Maar jij houdt toch niet van water?’ vraagt Kippie. ‘Dat klopt,’ zegt Kater Prater. ‘Ik ga mee voor de gezelligheid!’

Met z’n allen vertrekken ze. Ze lopen in een lange rij langs de kant van de weg. Boer Bert loopt vooraan en Veer achteraan, zodat niemand achterblijft.

Bij de eerste bocht klinkt plotseling: ‘Au!’

Iedereen kijkt om. Het kleinste eendje is met zijn zwemvlies tegen een paaltje gestoten. Er zit een klein wondje op.

Boer Bert plakt er voorzichtig een pleister op. ‘Gaat het weer een beetje?’

Het eendje zet dapper zijn snavel omhoog. ‘Ja hoor.’

‘Dan lopen we wat langzamer,’ zegt Veer.

Pas wanneer het eendje weer tussen hen in loopt, gaan ze verder.

Bij het zwembad telt de kaartjesmeneer hoeveel kaartjes Veer nodig heeft.

‘Poeh!’ zegt hij. ‘Wat zijn jullie met veel! Hebben jullie thuis wel een plekje voor iedereen?’

‘Natuurlijk!’ roept Paard. ‘Bij ons hoort iedereen erbij,’ zegt Rik.

Nadat Veer de kaartjes heeft betaald, zoeken ze een fijne plek onder een grote boom. Ze leggen hun tassen in het gras en rennen naar het water.

Knor springt met een grote plons in het zwembad. Paard maakt een bommetje. Mevrouw Schaap houdt haar krullen voorzichtig boven water. De eendjes spetteren zo hard dat zelfs Kater Prater, die veilig op de kant zit, druppels op zijn snor krijgt.

‘Hé!’ roept hij. ‘Ik kwam juist mee om droog te blijven!’ Iedereen lacht.

Ook het eendje met de pleister doet mee. Hij blijft dicht bij Rik en Kippie en spettert met zijn goede zwemvlies.

Na een poosje klimmen de dieren moe maar vrolijk uit het water. Ze leggen hun handdoeken dicht tegen elkaar aan in het gras.

Een gestreepte handdoek naast een handdoek met bloemen. Een gele naast een blauwe. Een grote handdoek naast een piepkleine. Samen lijken ze wel één reusachtige lapjesdeken.

‘Iedereen op de reuzenhanddoek!’ roept Paard.

De dieren zoeken snel een plekje. Paard gaat languit liggen. Knor kruipt naast Kippie en mevrouw Schaap schudt haar natte krullen uit. ‘Niet boven mij!’ roept Kater Prater.

Boer Bert opent de picknickmand. ‘Wie heeft er trek?’
‘Ik!’ roepen de dieren.

Dan ziet Rik achter de boom een eendje zitten. Helemaal alleen.
‘Waarom kom je niet bij ons?’ vraagt hij.

Het eendje kijkt naar de grond. ‘Ik ben mijn handdoek vergeten. En iedereen zat al bij elkaar.’

De andere dieren horen het en kijken om. Ze hadden bij de ingang nog zo hard geroepen dat er bij hen plek was voor iedereen. Maar niemand had gemerkt dat het eendje ontbrak.

Kippie schuift meteen op. ‘Kom maar naast mij.’

‘Ik schuif ook op,’ zegt Knor. Paard draait zijn handdoek in de breedte en de eendjes leggen hun kleine handdoeken tegen elkaar aan.

‘Hier!’ roepen ze. ‘Nu hebben we samen een eendenhanddoek.’

Het eendje kijkt voorzichtig omhoog. ‘Mag ik daar echt bij?’

‘Natuurlijk,’ zegt Rik. ‘We willen niet alleen zeggen dat iedereen erbij hoort. We moeten er ook voor zorgen.’

Het eendje gaat tussen zijn vriendjes zitten. Veer slaat een droge doek om zijn natte veren. Boer Bert kijkt naar de bonte verzameling handdoeken. ‘Is er nu echt een plek voor iedereen?’

De dieren kijken goed om zich heen en tellen iedereen één voor één. ‘Ja!’ roepen ze wanneer ze zeker weten dat niemand ontbreekt.

Daarna delen ze het eten uit. Iedereen krijgt iets lekkers en niemand zit alleen.

Op de terugweg lopen de dieren opnieuw in een lange rij. Maar deze keer kijken ze niet alleen naar degene voor hen. Af en toe kijken ze ook achterom.

Want zeggen dat er plek is voor iedereen, is niet genoeg.

Je moet ook goed blijven kijken of iedereen die plek heeft gevonden.

Maak samen een reuzenhanddoek

Vraag de kinderen om een handdoek van thuis mee te nemen. Leg alle handdoeken in de klas of op het grasveld tegen elkaar aan en maak samen één grote reuzenhanddoek. Ga er met de hele groep op zitten en eet samen wat fruit. Past iedereen erop? Maak zo nodig wat extra ruimte voor elkaar.

Want samen maken je een plek voor iedereen!